

فریبرز کریمی، مهسا طهماسبی و نوید فیاض از نمایش «نقاشی اشرف» به «صبا» می‌گویند

گروتسکی که شمارا غافلگیر می‌کند!

زهرا سادات مصطفوی

گفت و گو

نمایش «نقاشی اشرف» نوشته محمدحسین معارف و کارگردانی فریبرز کریمی از ۲۵ مهرماه ساعت ۱۹:۱۵ در سالن قشقایی مجموعه تئاتر شهر بر روی صحنه رفته و بازیگران آن عبارتند از: مونا احمدی، آوا درویشی، آوا شریفی، مهسا طهماسبی، نوید فیاض، جاوید قائم‌مقامی و فرزاد نام‌آور. به بهانه این اجرا گفت‌وگویی با فریبرز کریمی، کارگردان، مهسا طهماسبی و نوید فیاض؛ بازیگران این نمایش داشته‌ایم که در ادامه می‌خوانید.

مهسا طهماسبی:

همیشه علاقه داشتم به عنوان بازیگر با کریمی همکاری کنم

چرا بازی در نمایش «نقاشی اشرف» را پذیرفتید؟

من کریمی را از سال ۹۱ و قبل از ورود به دانشگاه می‌شناختم، در چند کار دستیار او بودم و همیشه علاقه داشتم به عنوان بازیگر با او همکاری کنم به این دلیل که با فضای کاری و طرز تفکر وی آشنایی داشتم و این فضا بسیار به من نزدیک بود.

یک مقدار از ویژگی نقش خودتان در نمایش «نقاشی اشرف» بفرمایید.

کاراکتر من در نمایش، عروس خانواده است و کلیشه عروس و مادر شوهر در این اجرا نیز وجود دارد. او مقداری حس انتقام‌جویانه نسبت به همه اعضای خانواده دارد. سعی دارد بی‌آنکه در کارها دخیل شود نقشه‌های زیر کانه‌ای بکشد و کاری می‌کند که دیگران در گیر موضوعات مختلف شوند و خود را دخیل نمی‌کند. در واقع یک جور آب‌زیر کاهی خاصی دارد.

از تجربه همکاری با سایر بازیگران بفرمایید.

بچه‌های گروه برهمنی را از سال‌ها پیش می‌شناختم و در گذشته با آن‌ها کار کرده‌ام. تجربه بسیار خوبی بود، بازیگران این کار بسیار مهربان، درست و دارای هدف هستند و پختگی لازم را در کارهایشان دارند. خیلی خوشحال هستم با گروهی همراه هستم که بی‌حاشیه است و همه بسیار حرفه‌ای و کاربلد هستند.

مخاطبان تا چه اندازه با شخصیت‌های نمایش ارتباط برقرار کرده‌اند؟

آن چیزی که من شنیده‌ام این طور بوده که تماشاگران ارتباط برقرار کرده‌اند و هم مفهوم نمایش و هم شخصیت‌هایشان قابل فهم بوده است و این مسئله بسیار برای من لذت‌بخش است.

فریبرز کریمی:

ما به عنوان یک گروه نسبت به همدیگر تعهد داریم

نمایشنامه آقای معارف چه ویژگی‌هایی داشت که باعث شد آن را روی صحنه

ببرید؟

زمانی که این کار توسط معارف در حال نوشته شدن بود در کنار او بودم و نسبت به ویژگی‌های کلی کار آشنایی داشتم. ویژگی خاص این اثر که من را ترغیب به اجرا کرد، شکل نگاه به مقوله زندگی بشر و جنس فانتزی کاراکترها در قصه بود.

فضای سورئال نمایش تاچه اندازه موفق بوده و مخاطب را تا انتها با خود همراه کرده است؟

آن چیزی که ما از باز خورد تماشاگران می‌بینیم این است که از ابتدا نمایش این اتفاق برای مخاطب نمی‌افتد و در یک دوگانگی بین اثر رئال و فانتزی قرار می‌گیرد اما در ادامه به مرور زمان فضای گروتسک کار شروع و ادامه پیدا می‌کند تا زمانی که مخاطب متوجه آن می‌شود و آن را درک می‌کند.

لطفاً یک مقدار از طراحی صحنه و نورپردازی اثر بفرمایید.

طراحی صحنه توسط نیما تیریزی انجام شده و او اتودهای مختلفی را طراحی کرد که ما نهایتاً به این طراحی از صحنه رسیدیم. شکلی که در نمایشنامه وجود داشت نیازمند یک صحنه دوطبقه بود. ما ابتدا تلاش کردیم فضای نمایش را به نمایشنامه نزدیک کنیم اما به دلایل مختلف از جمله مشخص نبودن سالن اجرا، یا همراه بودن با یک نمایش دیگر و البته هزینه‌های بالا طراحی دکور به این صورت منتفی شد و گروه تلاش کرد که روی بعد خلاقیت طراحی صحنه کار کند. به همین منظور ما روی پلان صحنه آینه‌هایی برای مخاطبان قرار دادیم که از زاویه‌های مختلف شاهد اتفاقات صحنه باشند. در ارتباط با طراحی نور رضا خضری در طی تمرینات نمایش را دید و به گروه پیوست و در ادامه پیشنهادات طراحی نور داده شد و به نتیجه کلی رسید.

آقای کریمی چرا در انتخاب بازیگران از چهره شناخته‌شده از سمت مردم استفاده نکردید؟

من، نوید فیاض و مونا احمدی بازیگران این نمایش عضو گروه تئاتری بورهمنی هستیم و ما به عنوان یک گروه نسبت به همدیگر تعهد داریم که باهم کار کنیم. و به طور کل این مسئله جزو مرام و قوانین ماست که در درجه اول با همدیگر کار کنیم. شکل اجرایی که بخواهد بازیگر چهره داشته باشد متفاوت است؛ از نحوه اجرا گرفته تا تولید و تمرین اثر. دعوت از این بازیگران نیاز به تهیه‌کننده دارد، مدت تمرین‌ها کمتر می‌شود و یکدستی در گروه بازیگران از بین می‌رود. من خیلی به این موضوع علاقه ندارم و فکر می‌کنم یکدستی در انتخاب و انرژی بازیگران از آن مهم‌تر است. بازیگران تئاتری که چهره نیستند و تنها کار تئاتر می‌کنند بسیار در این کار حرفه‌ای هستند و به دلیل فروش بیشتر دلیلی ندارد من از آن‌ها استفاده نکنم. البته در گروه ما مونا احمدی و مهسا طهماسبی به دلیل بازی در کارهای تصویری نسبت به سایرین شناخته‌شده‌تر هستند اما آن‌ها به این دلیل انتخاب نشدند و ما از قبل گروه نمایشی خود را داشتیم.

در چند سال اخیر استفاده از چهره‌های شناخته‌شده در تئاتر بسیار باب شده است، نظر شما در این باره چیست؟

این قضیه اصلاً بد نیست، ولی به هدف گروه نمایش و خود اجرا بستگی دارد. اگر هدف کلی استفاده از چهره‌ها برای فروش بیشتر نمایش باشد به دلیل اجاره سالن منطقی است که از بازیگران مطرح استفاده کنند اما شکلی که تئاتر در گذشته داشت و تماشاگران صرفاً برای دیدن نمایش و نه بازیگران آن به تئاتر می‌رفتند دیگر وجود ندارد؛ قواعد کلا تغییر کرده و این راه مسیر راحت‌تری است برای پر کردن سالن. من شخصاً علاقه‌ای به این کار ندارم مگر این که پروژه‌ای باشد که این مسئله را بطلبد و شکل آن پروژه من را مجبور به استفاده از بازیگر چهره کند. اگر بازیگری چهره باشد، با نقش کار من مطابقت داشته و بخواهد با من همراهی کند من مشکلی در استفاده از آن فرد نمی‌بینم اما صرفاً برای فروش این کار را نخواهم کرد.

دلیل ایفای یک نقش توسط دو بازیگر در طی ۲۶ شب اجرا نمایش چیست؟

اجرای «نقاشی اشرف» هم‌زمان شد با اجرای خارج از کشور دو اثر «شنیدن» و «بی‌تابستان» امیررضا کوهستانی، مونا احمدی بازیگر این دو کار است و گروه در سه روز ابتدایی و ۱۰ شب پایانی او را نداشت و امکان جابه‌جایی زمان اجرا هم وجود نداشت، به همین دلیل از آوا شریفی درخواست کردیم که ایفاگر این نقش باشند، البته تعداد اجرا هر دو بازیگر یکسان است و هر دو ۱۳ شب روی صحنه می‌روند.

اگر نکته‌ای هست به عنوان سخن پایانی بفرمایید.

امیدوارم سیستم بی‌انسجام تئاتر امروز ما به یک انسجام برسد و تئاتری‌ها بتوانند راحت‌تر در این فضا نفس بکشند.

نوید فیاض:

حمایت از گروه‌های جوان تئاتر حمایت از کل تئاتر کشور است

یک مقدار از ویژگی فضا و نقش خودتان در نمایش بفرمایید.

کار یک فضا کمیکی دارد که از رئالیسم آغاز و در نهایت به یک فضا فانتزی و گروتسک ختم می‌شود. نقشی که من ایفاگر آن هستم یک منتقد هنری است که با توجه به اتفاقاتی که در صحنه رخ می‌دهد نسبت به سایر شخصیت‌ها که فانتزی هستند منطقی‌تر است و این منطق او را آزار می‌دهد و مدام با خود ترس دارد که این در نهایت منجر به مرگش می‌شود.

همکاری با کارگردان و دیگر عوامل این نمایش برای شما چطور بود؟

ما گروه برهمنی را ۹ سال پیش پایه‌گذاری کردیم، برهمنی یک گروه دانشجویی و کاملاً مستقل است همچنین جزو گروه‌های تئاتری است که دوام آورده و ما همچنان مشغول به کار هستیم و پله‌پله این مسیر را ادامه دادیم تا الان که وارد تئاتر حرفه‌ای شدیم. برهمنی تنها محدود به یک گروه تئاتر نیست ما از هنرمندان بین‌المللی برای دیدن کارها دعوت می‌کنیم، خودمان پذیرش برای برای حضور در جشنواره‌های خارجی را می‌گیریم و همچنان با یکدیگر هستیم و فعالیت می‌کنیم.

استقبال مخاطبان از اثر را چطور ارزیابی می‌کنید؟

خدا را شکر تماشاگران بسیار همراه هستند و نمایش موفق بوده که هم مخاطب عام و هم خاص را راضی نگه دارد.

گروه از اجراء در سالن قشقایی تئاتر شهر رضایت دارد و مسئولان مربوطه با شما همکاری داشته‌اند یا خیر؟

ما از ابتدا قرار بود در سالن سایه که فضای کوچک‌تری دارد نمایش را اجرا کنیم ولی سالن‌ها عوض شد و این برای ما خیلی بهتر بود. تئاتر شهر و سعید اسدی بسیار با گروه ما همکاری کرد، بسیار از این دوستان سپاسگزار هستیم. اگر نکته‌ای هست به عنوان سخن پایانی بفرمایید.

ما گروه تئاتری هستیم که به هیچ نهادی وابستگی نداریم. خوب است که نه تنها ما، از گروه‌های تئاتری که کار می‌کنند حمایت شود. گروه‌های جوان نسبتاً به‌روز و بیشتر در جریان اتفاقات تئاتری هستند. حمایت از گروه‌های جوان تئاتر حمایت از کل تئاتر کشور خواهد بود.

